

ANDEN BOG
SØREN SMED OG HANS ÆT

I

113
Landsbyen Enslev ligger i det sydlige Jylland i en fattig Egn med mørke Hedemoser. Her blev for mange Aar siden en gammel Smed stedet til Jorden under store Æresbevisninger. Kolding Borgmester mødte i Uniform tilligemed flere Byraadsmedlemmer i høje Silkehatte. De kom kørende dertil i to Landauere med Livrekuske. Hele Befolkningen var paa Benene og stod som Tilskuere langsmed Vejen, da Kisten under Klokke-ringning blev baaren fra Hjemmet hen til Kirken og derfra igen ud til Graven i det østre Hjørne af Kirkegaarden, der var de Fattiges Gravplads.

Saa mange Mennesker der var samlede, saa var der dog ingen, som virkelig havde kendt den Mand, der begravedes. I snart fyrretyve Aar havde han levet der paa Egnen som en Fremmed. Selv fortalte han aldrig noget om sit Liv. Man vidste kun om ham, at han var født i Thy og havde været med i Treaarskrigen.

Folk kunde ikke lide at møde hans Blik. Han havde Orm i Øjet, sagde man; og mange tænkte, at han vel sagtens havde sine Grunde til at være saa tavs om sig selv og sin Fortid.

Det var heller ikke for hans egen Skyld men alene for at vise hans Børn Ære, at saa mange af Egnens store Folk fulgte ham til Jorden. Der var fire Sønner og to Døtre. Med Undtagelse af den yngste af Sønnerne, der havde arvet Smedjen, var de allesammen vokset langt op over Forældrenes Kaar. Den ældste af Sønnerne kunde endda møde til Faderens Begravelse med et funklende nyt Ridderkors paa Brystet. Han var Ur- og Instrumentmager i Kolding, Medlem af Byens Raad og Næstformand i Haandværkerforeningen. Af Døtrene var den ene gift med